

at høre den høitærede Justitsministers Udtalelser saa vel med Hensyn til hele det Standpunkt, hvorpaa han staar, som ogsaa med Hensyn til, at han vil tage Udarbejdelsen af en Lov om dette Spørgsmaal under Overveielse. Om han end ikke troede at kunne give noget bestemt Svar om, i hvor nær Fremtid det vil kunne ske, yttrede han dog, at han mente, det burde ske i en nær Fremtid.

Winther: Det forekommer mig, at de Udtalelser, der kom fra den høitærede Justitsminister, gav Udsigt til en Behandling af dette Spørgsmaal i det Hele saa tilfredsstillende, som det efter Omstændighederne lader sig gjøre. Det er jo vist og sandt, at det ikke kan hjælpe at løbe til at reformere Forhold af denne Art, der have en saa lang Fortid, som Formuefællesskabet mellem Ægtefolk har her i Landet; men jeg, som ikke er Jurist, er ved at høre de forskellige Udtalelser her kommen til at tænke paa, om der ikke er et Svæbepunkt, som det har noget større Gavn med at faae ordnet, end selve Sagen i sin Helhed, og om det ikke skulde være muligt, at en enkelt Del af dette Forhold kunde ordnes paa Grund af de paatrængende Omstændigheder derved. Naar to Personer, som ikke ere gifte, eie Noget i Fællesskab, er jeg overtydet om, at der er en Retstilstand til Stede, som beskytter den Ene, dersom den Anden gjør Indgrib i hans Rettigheder og uden Berettigelse øder Noget af det, hvorover de have fælles Eiendomsret, men naar en Mand, som lever i Formuefællesskab med en Kvinde og altsaa i Virkeligheden kun er Medeier af Formuen, øder den, spørger jeg, om den gifte Kvinde da ikke er værgeløs. Den Omstændighed, at den ene af de to Personer, mellem hvilke der er Formuefællesskab, er en Kvinde, forringer altsaa Retstilstanden for den ene af Parterne, for Kvinden. Der kunde maaske ogsaa tænkes Tilfælde, hvori den anden Part realiter kunde tage Skade, men retlig kan dette ikke ske, eftersom Manden er den eneste Disponent over Formuen. Der er imidlertid eet Dieblik i Formuefællesskabet, da det forekommer mig, det paatrænger sig Enhver, at det er urigtigt at lade den ene Part staa værgeløs. Jeg sætter, at en Mand enten ved at øde Formuen eller paa anden Maade lever saaledes, at der fra Kvindens Side er Grund til at forlange Ægtefællens hævet, er der da i det Dieblik, et saadant Forhold indtræder, men inden Skilsmisken kan fuldbyrdes, noget Retsmiddel, hvorved Kvinden i denne Mellemtid kan sikke sig lige over for en tendentiøs Behandling af Formuen fra Mandens Side? For saa vidt dette ikke er Tilfældet, forekommer det mig, at Staten her beskytter en Lyv i Begaaelsen af Lyveri overfor sin Medeier. Saa længe der ikke eksisterer et Sikkringsmiddel imod Forbødelse eller maaske endog en Bortestamotering af Formuen i Mellemtiden, fra Forlan-

gendet om Skilsmisse fremsættes, indtil den retslige Akt kan paafølge, beskytter Staten aabenbart en høist forkastelig Tilstand. Det forekommer mig derfor, at det, der i dette Dieblik kunde være paatrængende, var, at man sørgede for at staae Midler tilveie, hvorved en forurettet Ægtevinde kunde gjøre sin Ret gjældende overfor en Mand, som misbrugte den Stilling, Staten har givet ham ved at gjøre ham til eneste Disponent over den fælles Formue. Det bør efter min Mening ikke taales i en retfærdig Stat, at en Person, som ikke forbrøder sig, skal staa værgeløs overfor en anden, som maaske endog forbrøder sig i den Grad, at han kan straffes efter Landets Love, og det oven i Kjøbet i det Forhold mellem to Parter, som er det intimeste af alle. Da jeg ikke er Jurist, skal jeg ikke indlade mig paa, hvad Lovgivning her burde gjøre; men efter de Ytringer, jeg har hørt i Dag, og ligeledes tidligere ved andre Leiligheder, forekommer det mig, at der er særlig Anledning til at opfordre den ærede Justitsminister til, hvis det lader sig gjøre, at træffe Foranstaltninger, som kunne værne om den ene Part, den gifte Kvindes Ret i det Tilfælde, hvor Ægtefællens retlig kan fordres hævet. Hvad Sagen i sin Almindelighed angaar, forekommer det mig, at den ærede Minister inbtager et saadant Standpunkt, som man maatte vente sig af den, der har fuldstændig Indsigt i, hvor vanskeligt det er ved nye Love at forandre gamle Love og gamle Sævaner netop med Hensyn til Forhold som dette, hvorved ogsaa det Religiøse spiller en Rolle og har sin Ret, medens det Personlige har en saa overordentlig stor Indflydelse. Jeg vil ganske henstille til den ærede Minister, om han nu vil svare paa mine Bemærkninger eller ikke; men jeg beder ham om, at han vil tage det berørte Forhold under Overveielse ved de Studier, han har tilfaldt at ville gjøre med Hensyn til denne Sags Ordning i det Hele.

Justitsministeren (Melleman): Jeg vil dels tillade mig at svare paa nogle enkelte Punkter, om hvilke man under denne Forhandling mere direkte har henvendt sig til mig med Forespørgsler og dernæst vil jeg gjøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til hvad der blev fremhævet af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Jeg skal ikke indlade mig paa de almindelige sociale Betragtninger, som dette ærede Medlem anstillede over Forhold, som det ikke kan være Justitsministerens Sag at forandre, og som man overhovedet ikke kan forandre ved en Lov angaaende det Ægteskab, hvorom her er Tale; men der var et enkelt Punkt i hans Udtalelser, hvorved jeg vil gjøre en Bemærkning, fordi det maaske ellers kunde forvolde en Misforstaaelse hos Adskillige, hvilket ved andre Leiligheder kunde virke uheldigt. Naar den ærede Taler nemlig syntes at mene, at det, man andetsteds kalder obligatorisk Civilægteskab,